

Niebawem 20 nowych błogosławionych, męczenników wojny domowej w Hiszpanii

18.6.2026 - | Konferencja Episkopatu Polski

Papież Leon XIV zatwierdził promulgację dekretów Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych dotyczących męczeństwa 20 księży z hiszpańskich wysp Ibiza i Formentera. Ponadto, dzięki uznaniu heroiczności cnót, czcigodnymi Sługami Bożymi stają się kapłan oraz cztery siostry zakonne.

Podczas dzisiejszej audyencji dla kard. Marcello Semeraro, prefekta Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych, Leon XIV upoważnił tę dykasterię do ogłoszenia dekretów dotyczących uznania męczeństwa Juana Torresa Torresa i 19 jego towarzyszy, księży diecezjalnych z wysp Ibiza i Formentera, zabitych z nienawiści do wiary w Hiszpanii podczas wojny domowej w latach 30. ubiegłego wieku. Zostaną oni beatyfikowani.

Natomiast tytuł czcigodnych Sług Bożych, wraz z uznaniem heroiczności cnót, otrzymali: matka Clara Andreu y Malferit, siostra zakonna żyjąca na Majorce na przełomie XVI i XVII wieku; Júlio Emílio Alberto De Lombaerde, kapłan i założyciel różnych zgromadzeń; siostra Maria Petra Giordano, dominikanka z klasztoru Santa Maria del Sasso w Bibbiena w Toskanii; matka Maria Teresa Tallon, założycielka Zgromadzenia Parafialnych Wizytatorek Niepokalanej Maryi; oraz matka Maria Agnese Tribbioli, założycielka Zgromadzenia Sióstr Pobożnych Robotnic św. Józefa.

Juan Torres Torres i 19 towarzyszy zamordowanych za wiarę

W chwili męczeńskiej śmierci, która miała miejsce między sierpniem a wrześniem 1936 roku, kapłani ci stanowili około połowy lokalnego duchowieństwa, znajdującego się wówczas w bardzo trudnej sytuacji z powodu coraz większych ograniczeń wolności wyznania na Ibizie. Okoliczności te skłoniły diecezję do zawieszenia procesji ze względów bezpieczeństwa.

Pomimo tego ostrożnego podejścia napięcia społeczne przerodziły się w akty otwartej wrogości, takie jak zbezczeszczenie parafii San Carlos w 1934 roku i kolejne podpalenia.

Wynikające z tego prześladowania miały na celu całkowite wykorzenienie katolickiej tożsamości wysp, sięgając nawet do usunięcia przedrostka „San” z nazw miejscowości. Juan Torres Torres, przywódca tej sprawy i najmłodszy z grupy, był skromnym młodzieńcem. Pamięć o nim jako męczenniku oraz o jego 19 towarzyszach pozostawała żywa przez wszystkie te lata w lokalnym Kościele.

Matka Klara i doświadczenie mistyczne

Na innej hiszpańskiej wyspie, Majorce, żyła i zmarła matka Klara Andreu y Malferit. Urodziła się 4 grudnia 1596 roku, a w wieku siedmiu lat została oddana do klasztoru św. Bartłomieja w Inca, w głębi wyspy. Barbara Onofria – tak brzmiało jej imię chrzcielne – przywdziała habit zakonny w wieku dwunastu lat, a śluby zakonne złożyła 17 lutego 1613 roku, krótko po ukończeniu szesnastu lat. Poświęciła się opiece nad gośćmi i prowadzeniu klasztornej izby chorych, rozwijając głębokie życie duchowe i przeżywając niezwykle doświadczenia mistyczne, które towarzyszyły jej przez całe życie. W związku z tym biskup Majorki zlecił karmelicie przeprowadzenie dochodzenia, w wyniku którego nałożono na nią różne zalecenia. Potraktowała ona otrzymane wskazówki poważnie i przestrzegała ich. 16 czerwca 1628 r. poinformowała spowiednika, że jej choroba będzie przebiegać szybko, i

poprosiła o spowiedź, jakby miała to być ostatnia. Tydzień później wpadła w agonię i otrzymała namaszczenie chorych. Wzorem cnoty posłuszeństwa była przede wszystkim wtedy, gdy była przedmiotem dochodzenia z powodu swoich doświadczeń mistycznych: wszystko przyjmowała z głęboką pokorą, podporządkowując się decyzjom władz kościelnych. Jej sława świętości sprawia, że klasztor św. Bartłomieja jest do dziś miejscem pielgrzymek.

Siostra Maria Petra i nauczanie nowicjuszek

Pochodziła z Neapolu i wychowała się w rodzinie głęboko oddanej Matce Bożej Pompejańskiej oraz pismom św. Bartłomieja Longa – to siostra Maria Petra Giordano, urodzona w Neapolu 4 lipca 1912 roku. Po przeprowadzce rodziny do Rzymu, spowodowanej nieporozumieniami ojca z reżimem politycznym, przyszła siostra zakonna uczęszczała do kościoła Santa Maria sopra Minerva. Tam uświadomiła sobie swoje powołanie do życia zakonnego i poprosiła o przyjęcie do klasztoru dominikanek Santa Maria del Sasso w Bibbiena w Toskanii. Tam, po uzyskaniu dyspensy od Stolicy Apostolskiej ze względu na młody wiek, została mianowana mistrzynią nowicjuszek, a później pełniła również funkcję przełożonej wspólnoty. Ponieważ zmarła w 2006 r., proces beatyfikacyjny może opierać się na licznych świadectwach naocznych świadków. Maria Petra Giordano przez całe życie kierowała się Ewangelią.

Matka Maria Teresa i pocieszenie dla migrantów i chorych

Z miejscowości Hanover, położonej w pobliżu Utica w stanie Nowy Jork, pochodziła matka Maria Teresa Tallon, założycielka Zgromadzenia Parafialnych Wizytatorek Niepokalanej Maryi. Urodziła się 6 maja 1867 roku jako córka irlandzkich imigrantów i już w bardzo młodym wieku zwierzyła się matce z pragnienia całkowitego oddania się Bogu. Pomimo pewnych obaw ze strony własnej rodziny została przyjęta do jednego ze zgromadzeń w stanie Indiana. W San Francisco, gdzie została skierowana, wybuchła epidemia błonicy, którą siostra zaraziła się, opiekując się chorymi. Nawet podczas pobytu w szpitalu nadal odwiedzała i pocieszała innych pacjentów. Po wyzdrowieniu wznowiła nauczanie w parafii św. Pawła na Manhattanie. To właśnie tam, w 1908 roku, dojrzało w niej powołanie do założenia nowej wspólnoty zakonnej kobiet – „kontemplacyjnych na ulicy”: Parafialnych Wizytatorek Niepokalanej Maryi. W 1951 roku, w wieku 84 lat, z posłuszeństwem zgodziła się zrezygnować z kierowania zgromadzeniem. 10 lutego 1954 r. poważny upadek spowodował u niej dolegliwości, które doprowadziły do jej śmierci 10 marca tego samego roku. Całe życie tej siostry skupiało się na Bogu oraz na misji edukacji najbardziej zaniedbanych dzieci i dorosłych.

Misja Júlio Emílio Alberto De Lombaerde

Z miejscowości Beveren-Leie w Belgii pochodził natomiast Júlio Emílio Alberto De Lombaerde, kapłan z profesją wieczystą w Zgromadzeniu Misjonarzy Świętej Rodziny. Urodził się 7 stycznia 1878 roku. Był założycielem Zgromadzenia Córek Niepokalanego Serca Maryi, Misjonarzy Matki Bożej Najświętszego Sakramentu oraz Sióstr Matki Bożej Najświętszego Sakramentu. W wieku około siedemnastu lat, podczas słuchania homilii afrykańskiego biskupa, dojrzało w nim pragnienie zostania misjonarzem, które zrealizował, wstępując do Stowarzyszenia Misji Afrykańskich. Następnie wyjechał do Maison-Carrée pod Algierem, a w 1910 roku powrócił do Belgii, gdzie otrzymał od przełożonych zadanie założenia i kierowania Szkołą Apostolską w Wakken. We wrześniu 1912 roku wyruszył do Brazylii, gdzie osiadł, poświęcając się posłudze duszpasterskiej, edukacji szkolnej i katechezie w najbardziej niedostępnych rejonach Amazonii. 19 sierpnia 1941 roku otrzymał obywatelstwo brazylijskie, a podczas uroczystości, w obecności władz cywilnych, mówił o miłości, jaką żywił do tego kraju. 24 grudnia 1944 roku, gdy udawał się do Vargem Grande, uległ poważnemu wypadkowi samochodowemu, w wyniku którego zginął. Przez całe życie kierował się intensywną gorliwością apostołską.

Matka Maria Agnese i miłość bliźniego w samym środku wojny

Siostra Maria Agnese Tribbioli, urodzonej we Florencji 20 kwietnia 1879 roku, nie została uznana przez biologicznego ojca. Z powodu trudności finansowych rodziny została wysłana do domu „Patrocínio di San Giuseppe”, gdzie dojrzewało w niej powołanie, aż w końcu złożyła śluby zakonne.

Wybuch pierwszej wojny światowej oraz inne trudności skłoniły ją do opuszczenia zgromadzenia i założenia Zgromadzenia Pobożnych Robotnic św. Józefa, które zostało przyjęte w diecezji Imola.

W trakcie II wojny światowej zrealizowano liczne inicjatywy charytatywne, między innymi przyjęcie grupy Żydów. Za to zaangażowanie po śmierci została uznana za „Sprawiedliwą wśród Narodów Świata”.

W 1958 roku pojawiły się pierwsze problemy z sercem, które sześć lat później doprowadziły do jej śmierci, która nastąpiła 27 lutego 1965 roku w wieku 85 lat. S. Maria Agnese przeżywała swoją wiarę, przekładając ją na liczne dzieła miłosierdzia, czerpiąc inspirację zwłaszcza z ubożego i prostego stylu życia św. Franciszka z Asyżu.

Edoardo Giribaldi – Watykan/ Vatican News PL

<https://episkopat.pl/doc/248718.Niebawem-20-nowych-blogoslawionych-meczennikow-wojny-domowe-j-w>